

ΕΙΔΙΚΡΙΝΕΙΑ ΛΙΣΘΗΜΑΤΩΝ

[Ἐκ τοῦ βωστικῆς].

Πρὸ τοῦ γάμου.

Ἄς ὀμιλήσωμεν ὀλίγον, φιλιτάτη! Νὰ σ' ἀχορῶ-
ἄζωμαι, νὰ μεθύω μὲ τοὺς λόγους σου, αὐτὴ εἶνε
ἡ μόνη μου εὐχαρίστησις.

Νὰ ζήσω ἄνευ σοῦ δὲν δύναμαι καὶ δὲν θέλω,
φιλιτάτη μου! Σὲ ἢ τὸν θάνατον.

Τὴν ἀγάπην σου ἐγὼ εἶμαι ἕτοιμος καὶ μὲ τὴν
ζωὴν μου νὰ πληρώσω! Διάταξε μόνον, καὶ ἐγὼ
τὸν κόσμον ὅλον θέτω πρὸ τῶν ποδῶν σου. Ὅ-
ταν θὰ γείνης σύζυγός μου, οὐδέποτε θέλεις ἀ-
κούσει παρ' ἐμοῦ δυσάρεστον λόγον.

Σὲ μόνον αἰώνιζ θὰ ἀγαπῶ! Σὺ εἶσαι δι' ἐμέ
τὸ πᾶν! Ποτὲ τὸ βλέμμα μου δὲν θ' ἀτενίσῃ
ἄλλην γυναῖκα! Τὸ σύμβολόν μου: «Πίστις μέ-
χρι τάφου».

Ὅποια ἠδονὴ νὰ χορεύῃ τις μετὰ σοῦ, καὶ
νὰ μεθύῃ μὲ τὰ ἀγγελικὰ βλέμματά σου!

Μετὰ σοῦ, ἄγγελέ μου, ἐγὼ εἶμαι ἕτοιμος νὰ
πεινάσω. Μετὰ σοῦ θὰ εἶμαι εὐτυχῆς καὶ εἰς ἔρη-
μον νῆσον.

Διὰ σὲ ἐγὼ τὴν γῆν μεταμορφῶνω εἰς παρά-
δεισον, τὸν δρόμον σου ἐγὼ τὸν πληρῶ μὲ ἄνθη,
ἀνὰ χεῖρας θὰ σὲ φέρω πάντοτε.

Ὁ δοῦλός σου θὰ εἶμαι ἐγὼ· διαταγὴ θὰ εἶνε
δι' ἐμέ καὶ ἡ παραμικρὰ ἐπιθυμία σου, θὰ τὴν
μαντεύω εἰς τοὺς ὀφθαλμούς σου, καὶ μόνη μου
χαρὰ νὰ σὲ ὑπακούω.

Σήμεραν ἐγὼ θὰ σοῦ φέρω τὴν νέαν ἔκδοσιν
τοῦ «Ρωμαίου καὶ Ἰουλαίας».

Ἀναγίνωσκε, Ἰουλία μου, καὶ ἐνθυμοῦ τὸν
Ῥωμαϊόν σου.

Μὴ ὀμιλεῖς οὕτω, φιλιτάτη μου! Ἐγὼ ποτὲ
δὲν ψεύδομαι· ἄνευ σοῦ ζωὴ δὲν ὑπάρχει δι' ἐμέ.
Ἐὰν σὺ, ὁ Θεὸς φυλάξῃ, ἀπέθνησκεις, ὁ αὐτὸς
τάφος ἤθελε δεχθῆ καὶ ἐμέ.

Ποτὲ, ποτὲ δὲν θὰ ἠδυνάμην νὰ ἀνήκω εἰς ἄλ-
λην! Ὅχι, ποτέ. Ἄνευ σοῦ δὲν θὰ ἠδυνάμην νὰ
ὑπάρξω.

Ἐν Μαριανουπόλει.

Μετὰ τὸν γάμον.

Τρομερόν! Εἰς ὅλα σὺ πρέπει ἀφρεύτως ν' ἀνα-
κατόνεσαι. Θεέ μου! Ποτὲ δὲν δύναται νὰ σιω-
πήσῃ οὐδὲ πρὸς στιγμὴν.

Πόσον εἶνε εὐτυχεῖς οἱ ἄγαμοι! ὁ ἔγγαμος
βίος δὲν ἀξίζει οὔτε βελόνην.

Θεέ μου! Μήπως ὁ τίμιος ἄνθρωπος δύνα-
ται νὰ ὑποφέρῃ παρόμοια ἐξοδα. Ἦδη πάλιν νέ-
ον πῖλον. Μὰ τὴν ἀλήθειαν, τοῦτο εἶνε ἀνυπό-
φορον.

Πάλιν γρῦνιαις; Ἐγὼ σοῦ εἶπα ἑκατὸν χιλιά-
δαις φοραῖς, ὅτι ἐπισκέπτομαι τὴν Α. . . ἀπλῶς
ὡς συμπατριώτιδα. Εἶναι μόνη ἡ δυστυχῆς χω-
ρὶς προστασίαν. Ἴδου τὸ πᾶν!

Σὺ γνωρίζεις ὅτι χορεύω χωρὶς ὄρεξιν, ὅτι ὁ χο-
ρὸς μοῦ προξενεῖ δύσπνοιαν. Ὅχι! Ἐγὼ θὰ κα-
θίσω νὰ παίζω, καὶ σὺ παρατήρει.

Τί ἔκαμες ταῖς παντούφλαις μου; Ποῖος διά-
βολος ἐλέρωσε τὸ φόρεμά μου; Τί σιέπτεσαι, ἐ-
πεθύμουν νὰ μάθω.

Πάλιν θεωρεῖον εἰς τὸ θέατρον! Ἀκόμη μὴν
δὲν διήλθε πού εἴμεθα εἰς τὸ . . . Μήπως νομίζεις
ὅτι εἶμαι Ῥότσχιλδ;

Φώναξε τὴν ὑπηρετίαν νὰ σοῦ πλησιάσῃ τὴν
καθέκλαν. Ἐγὼ, τῇ ἀληθείᾳ, ἐβαρύνθην.

Ἀληθῶς, φρονιμώτερον θὰ ἦτο ἀντὶ ἀβλίων μυ-
θιστορημάτων ν' ἀναγινώσκης συχνότερα τὸ βι-
βλίον τῆς μαγερικῆς. Τὰ χρήματα πετοῦν, καὶ
φγητὸν ποτὲ τῆς προκοπῆς δὲν ἔχομεν.

Μετὰ βαθείας λύπης γνωστοποιούμεν εἰς τοὺς
φίλους καὶ γνωρίμους τὸν θάνατον τῆς συζύγου
N. N. Παρακαλοῦμεν τοὺς εὐαρεστουμένους ἐκ
τῶν φίλων . . . κτλ.

Εἰδοποιήσις. Νέος χῆρος, κάτοχος καλῆς πε-
ριουσίας, ἐπιθυμεῖ νὰ νυμφευθῆ ἐκ νέου.